

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Novembre 2023 - Número 44

Editorial HI HAURÀ NOVES ELECCIONS A ESPANYA?

Els resultats de les eleccions espanyoles del 23 de juliol han situat Junts per Catalunya en una posició clau per investir el cap del govern de l'Estat (cosa que no es pot dir d'ERC degut a la seva estratègia errònia) de manera que atorga així al president Puigdemont un protagonisme inesperat.

La falta de cultura democràtica dels partits espanyols fa improbable una entesa entre els grans partits estatals a l'estil de la Grossen Koalition que s'ha donat a Alemanya en diverses ocasions; per això es fa difícil aquesta entesa donada la correlació actual de forces per arribar a formar govern. Ara bé, aquesta posició de força no significa que el PSOE estigui disposat a fer un reconeixement de la sobirania de Catalunya, ja en el passat Pedro Sánchez va preferir renunciar a la presidència del govern abans de fer concessions substancials a Catalunya.

L'Amnistia s'ha convertit en el centre del debat polític, deixant l'autodeterminació en segon terme. Per una banda, els seus defensors sostenen que pot significar una victòria per a l'independentisme ja que significa deixar de considerar delictes totes les acusacions que hi ha a les diferents causes derivades de l'1 d'Octubre; a més cal defensar els milers de militants inde-

pendentistes immersos en judicis i condemnes, en alguns casos amb acusació per part del govern de Pere Aragonès, influït pel 155. Per l'altra els detractors sostenen que l'amnistia pot quedar parcialment superada si, com es preveu, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) anul·la les sentències del Tribunal Suprem; però també pot servir, en canvi, per deixar impunes els policies que van agredir els ciutadans que exercien el seu dret de vot; i no queda prou clar que la manera de defensar aquells ciutadans sigui una amnistia i no la reivindicació de l'anul·lació de les causes.

Si les negociacions amb el PSOE no han de suposar cap avenç significatiu per a la independència de Catalunya, semblaria clar que el que toca fer és bloquejar la investidura i anar cap a noves eleccions. Tanmateix es corre el risc d'obtenir pitjors resultats i perdre la posició de força actual, fet que convertiria l'independentisme en irrellevant a l'hora de formar majoria per investir el president espanyol. Però per fer efectiva la independència es requereix una majoria parlamentària a Catalunya amb una estratègia decidida que ara mateix és inexistent. La missió de l'ANC és treballar per aconseguir-ho.

Carme Junyent, la persona i la lingüista

Un dels darrers articles de la Carme, quan ja sabia que la seva malaltia era irreversible, el va dedicar a bons restaurants propers a Masquefa, el seu poble. El text formava part d'una sèrie publicada a VilaWeb que va titular "No patiu per mi", un comiat que ve a ser una manera de transmetre serenitat i naturalitat a la gent del seu entorn

que coneixia la trista realitat de la seva malaltia. I quan el vaig llegir, vaig pensar que això de facilitar-nos una llista de bons restaurants era una manera molt bonica de marxar i de deixar-nos el seu record gastronòmic escampat per les seves terres.

La densitat de la seva vida professional no es pot resumir

Foto VilaWeb

en poques paraules; em centraré, per tant, en un altre dels articles també de Vilaweb, que va publicar el juny del 2022. Aquí la Carme ens deixa una mena de testament dirigit a l'escola on exposa el contingut del document **Propostes del Consell Lingüístic Assessor per impulsar l'ús de la llengua catalana en els centres educatius**. (<https://www.vilaweb.cat/noticies/cinquanta-mesures-catala-escoles-consell-linguistic/>)

El Consell Lingüístic Assessor és l'organisme, que presidia Carme Junyent, integrat al Departament

d'Educació, i que té com a funcions: assessorar per refermar que la llengua catalana (o occitana, si escau) sigui la llengua vehicular en l'àmbit educatiu. Com a bona professional sabia molt bé la importància que té l'ús de la llengua als centres educatius i em consta que era molt conscient de la poca cura que aquest mateix Departament ha tingut aquests darrers anys en un tema tan cabdal per la supervivència del català i de l'ocità.

Entre en l'enllaç i llegiu l'article; veureu la dimensió de les

seves propostes i com abasten tots els àmbits relacionats amb els centres educatius: els professors i els mestres, el projecte lingüístic, l'avaluació, l'entorn, les xarxes i les plataformes, l'acollida. Només espero i desitjo que aquest projecte no quedi en un no-res com passa tan sovint en l'administració perquè seria una gran traïció a la seva persona, al seu talent, a la seva saviesa i, en definitiva, a la immensa personalitat d'una lingüista de talla internacional i que hem tingut la sort de tenir a casa nostra. Tenia les idees tan clares!!

► PINZELADES D'ECONOMIA

Una altra manera de veure l'espoliació fiscal de Catalunya

17 octubre 2023

Des del punt de vista econòmic, el motiu més poderós per independitzar-nos és que Catalunya pugui decidir la solidaritat que vol tenir amb la resta del món.

És ben sabut que actualment practiquem la solidaritat a mà armada. És a dir, que no donem els diners que volem donar sinó que, directament, ens els prenen. I ens en prenen molts, més que a cap altre territori europeu.

Per veure-ho d'una manera diferent de la que es presenta habitualment, compararem la contribució a la UE de dos Estats Membres, Alemanya i Espanya, amb la contribució que Espanya li fa fer a Catalunya. I perquè els grans números no ens maregin, ho farem a nivell de cada ciutadà i de cada 100 euros de renda. Totes les dades es refereixen a un any.

O sigui:

Anualment cada alemany aporta 363€ a la UE

Anualment cada espanyol aporta 326 a la UE

Anualment cada català aporta 9.742€ a Espanya

Fins aquí encara no parlem d'espoliació sinó solament de dependència: Alemanya i Espanya són

sobirans, recaptin i apliquen els seus impostos i aporten al seu òrgan superior una quantitat relativament petita. Catalunya, en canvi, només és sobirana d'un **4%** dels impostos que paga. L'altre **96%** l'entrega.

Si aquests diners que se'n van tornessin, no hi hauria espoliació. Però no és així. Les quantitats que reben de la UE els **alemanys** són tals que **acaben perdent-hi 307 €**, mentre que els **espanyols acaben guanyant-ne 50**. Però els **catalans**, en aquest negoci, **acabem perdent-ne 2.842**.

Ara mirem què li costa anualment a cada ciutadà la pertinença a la UE sobre 100€ guanyats (PIB: Producte Interior Brut):

Als alemanys els costa 66 cèntims l'any

Als espanyols els aporta 20 cèntims l'any

Però als catalans, la pertinença a Espanya, ens costa 8,13€ per cada 100 euros guanyats

En definitiva:

Espanya ens pren un 8,13 % del nostre PIB

Pura espoliació.

	Alemanya	Espanya	Catalunya
Contribució a òrgan superior* (Meuros)	30.289	12.679	75.476
Diners rebuts d'òrgan superior (Meuros)	4.717	14.625	53.454
Balança fiscal (Meuros)	-25.572	1.946	-22.022
Contribució a òrgan superior per capita (euros)	363	326	9.742
Diners rebuts d'òrgan superior per capita (euros)	57	376	6.899
Balança fiscal per capita (euros)	-307	50	-2.842
Contribució a òrgan superior per 100 euros renda	0,78	1,33	27,88
Diners rebuts d'òrgan superior per 100 euros renda	0,12	1,54	19,75
Balança fiscal per 100 euros renda	-0,66	0,20	-8,13

Dades del 2023 publicades per la Unió Europea-

* L'òrgan superior d'Alemanya i d'Espanya és la UE; el de Catalunya és Espanya.

EL BATEC DEL BARRI

A L'OCTUBRE, FESTES A L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE I A LES CORTS

Les Territorials de l'Assemblea dels dos barris, com entitats que en formem part hem organitzat activitats de caire cultural, festiu i polític

Tots i ningú. Clara Ponsatí, presentació i debat

Dins del marc de la Festa Major de l'Esquerra de l'Eixample, l'Assemblea Territorial de l'EE per la Independència, com a entitat veïnal, va organitzar l'acte de presentació del llibre «Tots i ningú» (Editorial La Campana) de l'eurodiputada i exconsellera d'Ensenyament Clara Ponsatí i Obiols.

Va ser nomenada Consellera de Cultura el 14 de juliol del 2017, destituïda el 27 d'octubre en aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola i va marxar a l'exili tres dies més tard.

L'acte es va desenvolupar a l'auditori del Centre Cultural Te-

resa Pàmies. L'acte es va dividir en una primera part on la periodista Esther Güell va entrevistar

la conferenciant i en la segona va contestar un munt de preguntes realitzades pel públic assistent.

Si bé aquest acte pot ser visualitzat i escoltat a: (<https://www.youtube.com/live/DVXHm-10FKa4?si=RfTxbFW822QP29Vg>), considerem molt interessant destacar alguns aspectes de la intervenció de l'eurodiputada Clara Ponsatí, que no s'havia involucrat mai en política. L'autora explica que, aquest llibre redactat com un dietari, va ser escrit durant els mesos en que la pandèmia de la covid la va obligar a romandre tancada en el seu pis de Brussel·les, on ja exercia d'eurodiputada.

Com a membre del govern català, va viure en primera persona els dies convulsos del referèndum del 1r d'octubre i les etapes posteriors; també explica com el president Puigdemont no va voler convocar eleccions anticipades al Parlament, la qual cosa va permetre arribar al dia 27 d'octubre en que una majoria de membres del Parlament van signar la Declaració d'Independència i que no es va fer efectiva; una hora després l'aplicació de l'article 155 de la Constitució suspenia l'autogovern de Catalunya, dissolia el Parlament i es destituïa el president i els consellers de la Generalitat.

A partir d'aquell moment Ponsatí va emprendre l'exili, per evitar haver d'enfrontar-se a la justícia espanyola i a les seves ordres d'empresonament.

En el moment actual, com eurodiputada independent dels partits polítics catalans, considera que el nivell de la política catalana, amb contades excepcions, és

molt baix i ho atribueix en part al sistema electoral de llistes tancades i elaborades exclusivament per les cúpules dels partits.

Al voltant de la pregunta si calen alternatives polítiques als partits actuals, creu que existeix una insatisfacció evident de l'electorat independentista i que no més a ell li toca decidir si cal una altra opció, tenint en compte que una nova organització política es veurà silenciada, marginada i criticada sense pietat i acusada de dividir l'electorat; malgrat tot, ho veu viable si es presenta amb un programa clar i és encapçalada per candidats de molta solvència personal i política.

Sobre les negociacions actuals per investir el president del govern espanyol, creu que no és una prioritat dels independentistes, i, si al final es va a unes segones votacions, serà perquè li convenen més al candidat socialista. Si en el curs de les negociacions s'arriba a una amnistia o a l'obtenció de millores econòmiques o en infraestructures, i a l'aprovació del català com llengua oficial a Europa, no ens farà cap mal, sempre que no es vegi com un objectiu finalista. Li preocupa com de mica en mica, els independentistes es van «domesticant» i van entrant al «corral» de la política espanyola.

Ponsatí considera que la supervivència de Catalunya i la seva llengua estan greument amenaçades si no s'arriba a la independència: «dins d'Espanya no sobreviurem», afirma.

Per Clara Ponsatí hi ha temes molt més punyents i urgents en què dedicar els esforços, com la defensa de la llengua catalana que es troba en un moment molt difícil, o l'educació. En l'etapa repressiva del franquisme, el català no va desaparèixer perquè el poble el va mantenir i el castellà no va entrar a les cases; ara la situació és diferent: la globalització, les xarxes, les plataformes audiovisuals, la demografia, etc. van en contra de la consolidació de la nostra llengua, que està realment amenaçada.

Sobre el referèndum de l'1-O, pensa que és un moment històric transcendent, difícilment reproducible, que forma part dels episodis fallits per manca de lideratge, decisió i visió política de l'equip de govern que hi havia en aquell moment. Ens trobàvem, però, en un moment insuperable: el poble al carrer, unit com un sol home, i una Espanya debilitada per la repressió aplicada l'1-O i amb simpaties internacionals. No creu que el fracàs fos degut a les amenaces de «morts als carrers», que van fer arribar als dirigents polítics d'aleshores.

Ponsatí veu necessari lluitar per una nova oportunitat, defugint propostes com les populistes i xenòfobes proposades per l'alcalde de Ripoll.

«És necessari alinear un Parlament amb majoria independentista decidida, un moviment popular combatiu i decidit i uns líders capaços de reconèixer el moment històric per actuar».

Xerrada sobre el passat arquitectònic de l'Esquerre de l'Eixample

L'Assemblea hem col·laborat amb de l'exposició sobre el patrimoni arquitectònic de l'Eixample que va ser precedida per una conferència a la casa Golferichs. Els assistents van descobrir un barri diferent i, per molts, desconegut.

Col·laboració econòmica de l'Assemblea per l'exposició

Col·loqui amb Josep Costa

El dimarts 19 de setembre, el professor, lletrat i ex parlamentari Sr. Josep Costa¹ va oferir-nos un col·loqui a l'auditori de L'Espiga de les Corts, amb el títol: **Negociació o confrontació**. L'objectiu era conèixer la seva opinió sobre el posicionament de *l'independentisme després dels resultats obtinguts en les últimes eleccions generals espanyoles del 23 de juliol*.

El tema "negociació o confrontació" deriva de la convicció que totes les coses es divideixen en dues parts: una més bona i l'altra més dolenta. Josep Costa aviat va fugir d'aquest maniqueisme per defensar una tercera actitud: la **desobediència civil**, la qual, segons va argumentar, és una eina per gestionar el conflicte de forma adequada perquè juga amb la **confrontació entre el poder i les lleis**. En un context quasi democràtic, la desobediència civil és necessària, perquè permet a una minoria mantenir la lluita en un entorn majoritari que rebutja la via unilateral, únic escenari en què potser l'Estat s'avingui a negociar.

El govern espanyol, després dels bons resultats electorals obtinguts pels socialistes a Catalunya en les darreres eleccions, no té cap por del moviment l'independentista.

La pregunta que ens hem de fer és si la negociació amb el govern espanyol tindrà com a resultat una millora o un empitjorament.

Però, compte també amb les distraccions. Ara ens ofereixen poder-nos expressar en català,

gallec i basc com a llengües acceptades al Congreso de Diputados de Madrid. A canvi de què? L'autodeterminació, segons va dir, va en contra de la plurinacionalitat però l'argumentació sobre aquest tema requereix explicacions que necessiten d'un temps del qual ara mateix no disposem. De fet, nosaltres no hauríem de votar mai per a investir un president espanyol. Tot el què ens ofereixi P. Sánchez anirà en contra nostra. En qualsevol cas, qualsevol pacte que es faci a Madrid necessita 54 diputats independentistes al Parlament català.

També va voler diferenciar entre "profetitzar" i "advertir" a l'hora que es demanen opinions sobre el futur del país. Ell es decanta sempre per advertir, malgrat pugui desagradar als recep-

tors. Valora les opinions de la gent i sap escoltar. Ha donat resposta a totes les demandes que se li han fet. A la pregunta de si Europa podria estar intervenint en les negociacions, diu "em temo que sí" amb una certa recança sobre el fet que la seva intervenció ens ajudi de veritat i no sigui, només, posar altre cop una capa sobre el problema.

En resum Josep Costa es va mostrar com una persona amb pensament, paraula i acció pròpia, sense influències de cap mena ni ombres de dubte. Convingut del que diu i bon coneixedor de la realitat. Parla amb molta credibilitat.

La durada del col·loqui es va allargar bàsicament per les intervencions que va fer el públic assistent a l'acte, que van ser bastant nombroses.

1. Josep Costa i Rosselló és un polític i jurista eivissenc. És professor associat de teoria política a la UPF i lletrat a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet. Va ser vicepresident primer del Parlament de Catalunya en la XII legislatura

A qui molesta aquesta pancarta?

Volem exposar només un fet de la Festa Major de les Corts que es va produir a la plaça de la Concoràdia, centre neuràlgic de les nostres activitats.

El dissabte 7 d'octubre, poca estona després de la brillant intervenció de Ramon Besora amb: **"Poesia a l'escola?...Poesia a la vida!"** dins de l'activitat: **Coca, xocolata, serpentes i poesia"** va passar el següent: des del dijous dia 5 lluvia una pancarta verda de l'ANC i Òmnium felicitant la Festa Major, tal com s'acostuma a fer els darrers anys. Poc després de l'acte esmentat més amunt, que tot sigui dit va comptar amb una amplíssima participació, va aterrar a la plaça una brigada de neteja de la Barceloneta, per ordre de la Guardia urbana, per despenjar la pancarta.

Motiu? Per la denúncia d'un particular per estar suspesa" il·legalment" entre dos arbres. Val a dir que és gairebé impossible trobar un altre suport que no si-

gui aquest en aquella plaça plena de vida i de gent.

Com que les temptatives per aturar-ho no van reeixir, la pancarta va desaparèixer i ja està.

Una mostra més que palesa el dèficit democràtic que vivim. Una

sola persona a qui molesten unes sigles (que representen dues entitats formades per milers de socis) aconseguir imposar la seva voluntat mobilitzant serveis i recursos públics. I embolica que fa fort!

Festa infantil als Jardins Montserrat el primer d'octubre

El 1r. d'octubre, l'assemblea (EExI) va organitzar un espectacle infantil inclòs en els actes de les festes de l'Esquerra de l'Eixample.

▶ LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

Què és el Correllengua?

Correllengua 2023

Des de l'any 1996 el **Correllengua** treballa per a la difusió de l'ús de la llengua i la promoció de la cultura popular a les terres de parla catalana.

El moviment es vertebrava amb l'**encesa de la Flama del Canigó**, element simbòlic que posa en relleu aquesta iniciativa conjuntament amb la lectura del **Manifest del Correllengua**.

A més a més, el Correllengua sempre ha volgut **reconèixer i retre homenatge a la vida i l'obra d'escriptors**, artistes o activistes que s'han significat pel seu compromís envers la llengua i la cultura catalanes. A continuació mostrem alguns **dels autors** a qui s'ha dedicat l'edició:

- **2023** – Joan Brossa
- **2022** – Joan Fuster
- **2021** – Isabel-Clara Simó
- **2020** – Josep Carner
- **2019** – Pere Calders
- **2018** – Moviment 'Nova Cançó'
- **2017** – Lola Anglada
- **2016** – Montserrat Roig

.....

Aquest 2023, concretament al **barri de Sant Antoni i l'Esquerra de l'Eixample de Barcelona** hem impul-

sat l'activitat conjuntament amb diferents entitats i col·lectius (Omnium, Cup, Esquerra Republicana, Lina Ódena, Assemblea Nacional Catalana, Jovent Republicà, Mercat de Pagès) per celebrar la catalanitat al carrer d'una manera festiva i oberta, sense complexos i en positiu.

Aquí us deixem un tast del que ha estat l'acció d'aquest Correllengua 23 dedicat a Joan Brossa. Fins l'any que ve.

CORRE LLENGUA 2023
LLENGUA CULTURA LLIBERTAT

Dissabte 7 Octubre
C/ Consell de Cent 163

11h Presentació i acte
11:30h Joc del Passamots
11:40h Xerrada:
Diferents visions del català
12:30h Màgia i poesia
amb el mag Ferbuch
13:15h Dorys d' ArtMúsic
14h Manifest
14:15h Dinar a Germanetes!

JOVENT REPUBLICÀ, CUP, OMNIUM, assem blea.cat, ESQUERRA REPUBLICANA, Eixample, Homenatge a JOAN BROSSA

CAL
COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLINGUA CATALANA

#Correllengua23
www.cal.cat

El Correllengua a Les Corts

El Correllengua de les Corts el vam situar entre les activitats de la Plaça de la Concòrdia els dies compartits amb l'ANC: el 6, 7 i 8 d'octubre del 2023.

El dia 6 va ser un acte curt i ben aprofitat: **Senzillament Brossa**. Presentació del personatge de Joan Brossa i lectura de poemes per part dels components de la Comissió de llengua de les Corts per acabar amb "lectura" també de 6 poemes visuals. Acompanyant les lectures amb música en directe.

El dia 7 i dins l'acte de l'ANC i CLLC: **Coca, xocolata, poesia i serpentines** en Ramon Besora ens va parlar sobre **Llengua a l'escola?...llengua a la vida!** Va ser un acte didàctic i sincer. Tothom molt satisfet. El puzzle dels Països catalans ens va ajudar a prendre consciència geogràfica de l'extensió de terra on es parla català. Hi ha haver molta participació. Després vam fer un joc de la CAL buscant paraules amagades en uns jeroglífics que va resultar molt interessant i, finalment, vam berenar la coca i la xocolata promesa. Encara quedaven les serpentines que van donar a l'acte un toc de festa major.

Dia 8 **Glosa, humor i emoció amb la tropical**. Vam gaudir amb les cantarelles improvisades dels companys de La Tropical.

I si parlem de llengua?

- 🎯 Sabíeu que Carme Junyent va dedicar el seu darrer article a la injustícia que significa no poder morir en català?
- 🎯 Sabíeu que moltes persones grans no poden parlar en català amb els seus cuidadors?
- 🎯 Sabíeu que l'administració no garanteix els drets lingüístics dels catalans ni als CAPs ni als hospitals?
- 🎯 Sabíeu que molt sovint és el personal sanitari que exigeix als pacients que canviïn de llengua?